

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5050

гр. София, 10.08.2018 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в закрито заседание на 10.08.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

като разгледа дело номер **12624** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ по реда на чл.203 – 207 АПК.

Образувано е по искова молба на о.р. подп. Ц. П. Д., живущ в [населено място], [улица], ет.5, ап.17 срещу няколко ответници - МТСП, НОИ, директор на НОИ [населено място] с искане за присъждане на обезщетение за нанесени имуществени вреди в размери от 200 000 лв. за неполучена пенсия и лихва за 19 години и неимуществена щета 100 000 лв. затова, че той и съпругата му се разболяли и не получавал пенсия. Както и срещу МВР за уволнението му - нанесени имуществени щети 100 000 лв. и неимуществени 50 000 лв.

С разпореждане от 12.02.2018 г. съдът е оставил производството по делото без движение, като е указал на ищеца на основание чл.129, ал.2 ГПК, в 7-мо дневен срок от връчване на съобщението, да отстрани нередовностите на исковата молба, като приложи вносен документ за платена държавна такса, както и да направи конкретизация на предпоставката на иска по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ - незаконосъобразен акт, незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при и по повод изпълнение на административна дейност и пряката и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действие или бездействие и настъпилата вреда, както и да конкретизира по всеки от съединените искове освен обстоятелствата по тях, ответникът, размерът на вредите и периода за който се претендират.

В указания срок, с молба от 26.02.2018 г., ищецът представя документ за внесена държавна такса по сметка на АССГ и доказателства относно материалното и гражданското състояние, като прилага и молба за предоставяне на правна помощ. По указанието на съда за уточнение на исковата молба е посочил, че съпругата му има съответния трудов стаж, но не получавала пенсия и няма никакви приходи, имала, но не посочва нито дали е кандидатствала за отпускане на пенсия, има ли отказ, обжалван

ли е и от какъв , както и дали самата тя предявява иск за вреди, щом като се твърди, че е претърпяла. Ищецът понататък в уточнението посочва работата си в системата на МВР и уволнението му през 1991г., неполучаване на пенсия до 2007г. и размера на същата след това, трудоустрояването му, това че не работи никъде и не получава никакви доходи, като отново не сочи конкретен акт (обжалван и отменен), действие или бездействие на администрацията, от които да са произтекли вредите. Вредите се вменят като причинени от изброените институции, но не се конкретизира административната дейност като акт, действие, бездействие, на конкретен орган, длъжностно лице, отменен ли е, установена ли е неговата незаконосъобразност по съответния ред съгласно изискванията на чл.204 от АПК. В уточнителната молба се посочват водени срещу ищеца наказателни дела и в заключение определя изложеното като тормоз върху него и семейството му, след който се разболели и не получили пенсии.

Съдът, след като се запозна с изложеното в уточнителната молба, намира, че не са изпълнени дадените указания в разпореждането за оставяне на исковата молба без движение. При направената формулировка на исковата молба, въпреки направеното уточнение, същата продължава да не отговаря на основни изисквания на чл.128 от ГПК и съдът е в невъзможност да преценява предпоставките на чл.203 и сл. от АПК. Исковата молба и при уточнението си се явява твърде обща, представлява един житейски упрек към изброени институции без по какъвто и да е начин да може да бъде направен извод за конкретна административна дейност на длъжностни лица във всяка една от институциите, с която да се обвърже отговорност по чл.1, ал.1. от ЗОДОВ във връзка с чл.203 и сл. от АПК. Същото се отнася за причинната връзка и за вредите като период, които остават неуточнени. Ето защо не биха могли да бъдат разгледани от съда в тази им абстрактност. Уволнението от МВР, за което споменава в исковата молба също не е уточнено, дали е било оспорено, включително и поради твърдяна липса на нарочна заповед и чия, още повече че се касае по твърденията в молбата, за един отдалечен във времето момент - 1991г. и се твърдят редица заведени дела. Същото се отнася и до оплакванията, свързани с неполучаването на пенсия.

Що се отнася до навеждането на обстоятелства за водени наказателни производства по отношение на ищеца и твърдени вреди от тях, такъв иск не е подсъден на АССГ, тъй като касае отговорност не на администрацията, а на правозащитни органи, за което отговорността е по реда на чл.2 от ЗОДОВ, като исковете се разглеждат по реда на ГПК в общите съдилища.

По отношение на искането за предоставяне на правна помощ: Доколкото указанията на съда относно уточнение на исковата молба касаят излагане на конкретни фактически обстоятелства по исковете, съдът стигна до извода, че ищецът няма ясно и подплатено с конкретни факти и обстоятелства твърдение относно търсене на отговорност на администрацията и в този случай, не би го подпомогнал и адвокат по реда на правната помощ. Указанията на съда за уточнение на предпоставките на отговорността на администрацията са ясни и въпреки тях, ищецът не конкретизира факти и обстоятелства по административната дейност на посочените институции и органи, както и периода на вредите, които да обосновават иск по ЗОДОВ, който да може да бъде възпроизведен до съда с необходимата конкретика и след това разгледан. По тези съображения за липса на яснота у ищеца при отправяне на исковата му претенция и при точни указания на съда относно очертаване предпоставките и предмета на иска, съдът намира молбата за предоставяне на правна

помощ за неоснователна, доколкото липсва предпоставката за предоставяне на такава по чл.23, ал.2 от Закона за правната помощ (ЗПП)- „интересите на правосъдието изискват това“. При яснота у ищеца относно исковата му претенция с факти и обстоятелства за конкретна административна дейност, която го е увредила, същият разполага с правна възможност да я предяви с редовна искова молба, при изготвяне на която да бъде подпомогнат от процесуален представител.

Настоящата нередовна искова молба следва да бъде върната на ищеца и да се прекрати производството по делото.

Воден от горното и на основание чл.23, ал.2 от ЗПП и чл.129, ал.3 от ГПК, Административен съд София-Град, 6-ти състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Ц. П. Д. за предоставяне на правна помощ по адм.д.№12726/2017г. по описа на Административен съд София-град.

ВРЪЩА исковата молба на Ц. П. Д. с вх.№ 32658/16.11.2017г. на АССГ срещу ответници - МТСП, НОИ, директор на НОИ [населено място] с искане за присъждане на обезщетение за нанесени имуществени вреди в размери от 200 000 лв. за неполучена пенсия и лихва за 19 години и неимуществена щета 100 000 лв. затова, че той и съпругата му се разболяли и не получавал пенсия, както и срещу МВР за уволнението му - нанесени имуществени щети 100 000 лв. и неимуществени 50 000 лв.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.дело 12624/2017г. на АССГ.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред ВАС на РБ в 7 дневен срок от получаване на препис от същото.

СЪДИЯ: